

Een mooi label?

Er wordt in onze sector nogal met labels gegooid. Het streven naar steeds betere kwaliteit mag immers beloofd worden. Anders wordt het wanneer de vlag niet meer volledig de lading dekt.

De brandverzekering is ook voorzien van labels. Beste koop, Trofee van, enz... Spijtig genoeg zijn de labels te vaak gebaseerd op extra gadgets in de polis en niet altijd op essentiële kenmerken van een degelijke schaderegeling.

Een maatschappij die vasthoudt aan verouderde schaderegeling verdient in mijn ogen geen label. Ik geef enkele voorbeelden. De wet voorziet in een minimumbetaling onder de vorm van de 80 %-regel. De verzekeraar mag meer betalen maar moet niet. Er zijn reeds meerdere maatschappijen die voor de volle 100 % van de schade regelen. Omdat een brandverzekeraar verschillende verplichtingen heeft bij herstel of bij herbelegging moet de vergoeding voor btw of taksen wachten tot de beslissing van de schadeleider gekend is.

Jammer dat nog steeds zoveel maatschappijen vasthouden aan deze minimumregel van 80 %. Vooral bij schade met aansprakelijke tegenpartijen slaan deze brandverzekeraars een mal figuur. De aansprakelijke verzekeraar betaalt volgens art. 83 van de Landverzekeringswet 100 % van de werkelijke waarde en de taksen. De brandverzekeraar betaalt 80 % van de nieuwwaarde en wacht op stavingstukken (factuur of herbelegging). Zinloze beperking van de vergoeding. Het verhaal is mogelijk, waarom moet er dan een beperking toegepast worden? Bij een beperkte sleet op de beschadigde goederen is de situatie nog erger. De vergoeding van de verzekeraar van de aansprakelijke ligt hoger dan de 80 % vergoeding van de eigen verzekeraar. Leve de 100 % regel dus. Jammer dat de verzekeraars die de 100 % regel toepassen hiervoor geen label krijgen.

Sinds september 2005 biedt de Landverzekeringswet bescherming inzake regelingstermijnen, wettelijke rente, expertiseafspraken, kosten huisvesting, enz. Nog steeds beweren enkele verzekeraars dat het KB Brand van 1994 moet gebruikt worden voor de regeling van niet-branddossiers. Zij willen de bescherming niet toekennen in niet-branddossiers (waterschade, storm, diefstal...). Eigenlijk zou het label van deze verzekeraars gerust afgenomen mogen worden. De bescherming waarin de wet voorziet, is duidelijk bedoeld voor alle waarborgen van een polis Brand eenvoudige risico's. Geen label dus voor verzekeraars die er een verouderde mening op nahouden.

Misschien moet er wel eens werk gemaakt worden van het afnemen van verkeerd toegekende labels?

Luc Devlamynck

De auteur is makelaar en voorzitter van de Commissie Brand van de Federatie voor Verzekerings- en Financiële tussenpersonen.

Copyright: InsuranceView